

Arrest

nr. 167 310 van 10 mei 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 8 december 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 augustus 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VAN ROSSEM en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 28 juli 2015 dient de verzoekende partij, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 12 augustus 2015, met kennisgeving op 16 november 2015, neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 28.07.2015 bij onze diensten werd ingediend door:

S., J.B. (...) (R.R.: (...))

nationaliteit: Nepal

geboren te Lalitapur op (...)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en):

Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 11.02.2014 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf d.d. 03.01.2014. Betrokkene legt in de nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift (en de bijlage) voor. Het voorgelegde medisch getuigschrift (en bijlage) bevat reeds eerder aangehaalde medische elementen van betrokkene waarin in de beslissing d.d. 11.02.2014 uitgebreid werd op ingegaan, (zie bevestiging arts d.d. 06.08.2015 in bijgevoegde gesloten omslag). Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).”

2. Over de rechtspleging

Waar de verwerende partij in haar nota vraagt de kosten ten laste van de verzoekende partij te leggen, wijst de Raad erop dat de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging geniet, zodat aan geen van de partijen kosten van het geding ten laste kunnen worden gelegd. Het beroep is immers kosteloos.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert de verzoekende partij onder meer de schending aan van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij betoogt onder meer:

“(…)

Verzoeker kan zich absoluut niet akkoord verklaren met de onontvankelijkheidsbeslissing en al helemaal niet met de motivering!

Immers, verzoeker diende een eerste aanvraag in op 03.01.2014, daarbij voegde hij een standaard medisch getuigschrift, ingevuld door de behandelende geneesheer.

Op 11.02.2014 nam verwerende partij een negatieve beslissing m.b.t. de aanvraag van verzoeker.

Verzoeker diende gezien de ernst van de aandoening een nieuwe aanvraag in, dd 28.07.2015 die bevestigt dat de aandoeningen, meer dan één jaar en half na de indiening van de eerste aanvraag, nog steeds zeer ernstig zijn.

Verwerende partij weigert dit echter te onderzoeken en verwijst naar de eerdere beslissing.

Dat dit werkelijk onbegrijpelijk is! De eerdere beslissing erkent immers de aandoening van verzoeker.

(…)

De bestreden beslissing vermeldt het volgende: "... waaruit blijkt dat zijn gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd 01.08.2014 (zie bevestiging arts dd 06.08.2015 in bijgevoegde omslag)."

Heeft de arts-attaché het dossier wel bekeken? Dit blijkt op geen enkele manier uit het advies!

Men stelt dat er geen nieuwe pathologie wordt vermeld. Dit is echter flagrant onwaar!

De behandelende geneesheer lijstte duidelijk de medische voorgeschiedenis op van verzoeker, waaruit blijkt dat hij reeds sinds 2010 (en dit tot op heden) intensief medisch behandeld wordt.

Het nieuw medisch advies dd. 30.06.2015 vermeldt bovendien tot 4 extra soorten medicatie die verzoeker dient te nemen momenteel.

Duidelijke indicaties dat de aandoeningen van verzoeker verergerd zijn en dat verwerende partij de aanvraag van verzoeker flagrant onzorgvuldig behandeld heeft.

Dat het advies bijgevolg het gevolg is van foute veronderstellingen en de arts-attaché op zijn minst geen rekening heeft gehouden met de gevoegde stukken!

Bovendien weigerde verwerende partij te onderzoeken of de aandoeningen van verzoeker kunnen leiden tot een mensonterende behandeling in het land van herkomst.

(...)"

3.2. De verwerende partij merkt het volgende op in haar nota:

"Verzoekers voeren in een enig middel de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 7 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de beginselen van behoorlijk bestuur, met name de motiveringsverplichting zoals bepaald in de wet van 29 juli 1991, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, tot doel heeft verzoeker in kennis te stellen van de redenen waarom verwerende partij de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Verwerende partij is verplicht de juridische en feitelijke overwegingen in de akte op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (R.v.St., 6 september 2002, nr. 110.071; R.v.St., 19 maart 2004, nr. 129.466; R.v.St., 21 juni 2004, nr. 132.710). Het begrip "afdoende" houdt in dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (R.v.V., 5 juni 2012, nr. 82.466).

De determinerende motieven die de bestreden beslissing onderbouwen, kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen en in het advies d.d. 6 augustus 2015 van de ambtenaar-geneesheer, dat aan verzoeker werd medegedeeld en dat geacht wordt integraal deel uit te maken van de bestreden beslissing. Er wordt immers met verwijzing naar artikel 9ter, §3, 5° van de Vreemdelingenwet op een duidelijke wijze gemotiveerd waarom de aanvraag onontvankelijk is.

Uit de in het verzoekschrift geuite kritiek blijkt overigens dat verzoeker de motieven genoegzaam kent, zodat in casu de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht is bereikt.

Verzoeker toont geen schending aan van de formele motiveringsplicht.

"Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen". (R.v.V., 29 maart 2012, nr. 78 303; R.v.V., 30 juni 2011, nr. 64.262)

De thans bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 9ter, §3, 5° van de Vreemdelingenwet, dat als volgt luidt:

"De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, §2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling." (eigen onderlijning)

Verwerende partij merkt op dat niet wordt betwist en overigens niet ernstig zou kunnen worden betwist, dat zowel in de aanvraag d.d. 28 juli 2015 als in de aanvraag d.d. 3 januari 2014 dezelfde aandoeningen worden ingeroepen door verzoeker. Er wordt ook niet betwist dat die aandoeningen het voorwerp uitmaakten van het advies d.d. 6 februari 2014 van de ambtenaar-geneesheer, opgesteld in het kader van de aanvraag d.d. 3 januari 2014.

In zijn advies d.d. 6 augustus 2015, opgesteld in het kader van de aanvraag d.d. 28 juli 2015, heeft de ambtenaar-geneesheer het volgende vastgesteld:

“Betrokkene legt in de aanvraag d.d. 28/7/2015 een standaard medisch getuigschrift (SMG) voor d.d. 30/6/2015 en 5/6/2015 + bijlagen d.d. 8/5/2015 + 5/6/2015 + 22/6/2015. Uit deze medische getuigschriften blijkt dat het nog steeds dezelfde aandoening van betrokkene betreft als de pathologie in de medische attesten gevoegd bij de 9ter aanvraag d.d. 3/1/2014, waarvoor reeds een advies werd afgeleverd door collega dr. Pauwels op 6/2/2014. Op de standaard medische getuigschriften d.d. 30/6/2015 en 5/6/2015 wordt geen nieuwe pathologie vermeld. Het voorgelegd SMG bevestigt dus slechts de reeds eerder aangehaalde aandoeningen van betrokkene.”

Verzoeker gaat met zijn betoog omtrent een onderzoek van de situatie in Nepal kennelijk voorbij dat de thans bestreden beslissing steunt op artikel 9ter, §3, 5° van de Vreemdelingenwet. Die bepaling omvat geenszins een wettelijke verplichting voor de ambtenaar-geneesheer om de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de behandelingsmogelijkheden in het land van herkomst te onderzoeken.

Met zijn betoog dat hij nog steeds ernstig ziek is en sinds 2010 intensief medisch behandeld wordt, doet verzoeker geen afbreuk aan de vaststelling van de ambtenaar-geneesheer dat het om dezelfde aandoening gaat.

Behoudens het feit dat verzoeker met zijn betoog dat uit het medisch getuigschrift d.d. 30 juni 2015 4 extra soorten medicatie neemt evenmin afbreuk doet aan voormelde vaststelling dat het om dezelfde aandoening gaat, dient te worden opgemerkt dat dit betoog geen steun vindt in het getuigschrift d.d. 30 juni 2015 waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt. Een eenvoudige vergelijking met de vroegere medische getuigschriften toont aan dat dit betoog van 4 extra medicijnen niet correct is.

Verzoeker vraagt zich af hoe dikwijls verwerende partij erop gewezen dient te worden dat men bij een aandoening die behandeld kan worden in België uiteraard dient te onderzoeken of deze geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling in het land van herkomst.

Hij gaat met dit betoog andermaal voorbij aan het feit dat uit artikel 9ter, §3, 5° van de Vreemdelingenwet, geenszins blijkt dat verwerende partij en de ambtenaar-geneesheer bij de toepassing van die bepaling een onderzoek zou moeten voeren naar de behandelingsmogelijkheden in het land van herkomst. Dergelijke plicht blijkt geenszins uit die bepaling.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift een schending aanvoert van artikel 7 van het Koninklijk Besluit d.d. 17 mei 2007, dient te worden opgemerkt dat die onderdeel onontvankelijk is.

In het verzoekschrift ontbreekt immers zowel een duidelijke omschrijving van die bepaling als een duidelijke omschrijving van de wijze waarop zij door de thans bestreden beslissing wordt geschonden.

Uit wat voorafgaat, blijkt dat verzoeker er niet in slaagt aan te tonen met welke feiten en elementen die verwerende partij en de ambtenaar-geneesheer kenden op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen zij geen rekening zouden hebben gehouden, noch dat zij die niet correct zouden hebben beoordeeld.

Hij toont evenmin aan dat er een kennelijke wanverhouding zou bestaan tussen de overwegingen die de bestreden beslissing onderbouwen en het dispositief van die beslissing.

Het enig middel is niet ernstig.”

3.3. De verzoekende partij bekritiseert de bestreden beslissing inhoudelijk, zodat het middel vanuit dat oogpunt zal worden onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de gemachtigde de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. Uiteraard staat daarbij een zorgvuldige lezing van deze gegevens voorop.

De schending van de materiële motiveringsplicht wordt beoordeeld in het licht van artikel 9ter van de vreemdelingenwet - waarvan de schending wordt aangevoerd - daar de bestreden beslissing steunt op de toepassing van deze bepaling die ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing luidde als volgt:

“§ 1

De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of

een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 1/1

De toekenning van een machtiging tot verblijf in het Rijk bedoeld in dit artikel kan worden geweigerd aan de vreemdeling die zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum door de ambtenaar-geneesheer of de geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde of de door de minister of zijn gemachtigde aangestelde deskundige en hiervoor ten laatste binnen de vijftien dagen na het verstrijken van deze datum geen geldige reden opgeeft.

§ 2

Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3

De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoot op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4

(...)

§ 5

(...)
§ 6
(...)
§ 7
(...).”

Uit artikel 9ter, §3, 5° van de vreemdelingenwet, op grond waarvan de bestreden beslissing werd genomen, blijkt dat de gemachtigde een aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk dient te verklaren indien de elementen die worden ingeroepen ter onderbouwing van de verblijfsaanvraag in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet voorheen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag in toepassing van deze wetsbepaling. Uit de betrokken wetsbepaling blijkt duidelijk dat het de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvragen zijn die met elkaar moeten worden vergeleken.

Uit artikel 9ter van de vreemdelingenwet blijkt eveneens dat de elementen die worden ingeroepen ter ondersteuning van een verblijfsaanvraag betrekking hebben op ziekte, de graad van ernst, de noodzakelijk geachte behandeling, en de mogelijkheden en toegankelijkheid tot een adequate behandeling in het land van herkomst. De beoordeling van deze elementen gebeurt door de ambtenaar-geneesheer.

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing met verwijzing naar artikel 9ter, §3, 5° van de vreemdelingenwet en een bevestiging van een ambtenaar-geneesheer van 6 augustus 2015, wordt vastgesteld dat de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de nieuwe aanvraag om, op medische gronden, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet zodat de nieuwe aanvraag onontvankelijk is.

Voorts volgt uit artikel 9ter van de vreemdelingenwet dat de beslissing tot onontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet haar noodzakelijke rechtsgrond vindt in het advies van de ambtenaar-geneesheer. De gebeurlijke onregelmatigheid van het advies van de ambtenaar-geneesheer viteit dan ook de uiteindelijke beslissing waarbij de aanvraag als onontvankelijk wordt afgewezen (cf. RvS 21 juni 2013, nr. 224.018; RvS 30 januari 2013, nr. 222.306).

In een bevestiging van de ambtenaar-geneesheer waarnaar in de bestreden beslissing expliciet wordt verwezen en die samen met deze beslissing aan de verzoekende partij werd ter kennis gebracht zodat de inhoud ervan dient te worden geacht integraal deel uit te maken van de motivering van de bestreden beslissing, wordt verder toegelicht:

“U vraagt me de medische documenten voor de 9ter aanvraag 28.07.2015 en 03.01.2014 te vergelijken. Betrokkene legt in de aanvraag d.d. 28/7/2015 een standaard medisch getuigschrift (SMG) voor d.d. 30/6/2015 en 5/6/2015 + bijlagen d.d. 8/5/2015 + 5/6/2015 + 22/6/2015. Uit deze medisch getuigschriften blijkt dat het nog steeds dezelfde aandoening van betrokkene betreft als de pathologie in de medische attesten gevoegd bij de 9ter aanvraag d.d. 3/1/2014, waarvoor reeds een advies werd afgeleverd door collega dr. P. (...) op 6/2/2014. Op de standaard medische getuigschriften d.d. 30/6/2015 en 5/6/2015 wordt geen nieuwe pathologie vermeld. Het voorgelegde SMG bevestigt dus slechts de reeds eerder aangehaalde aandoeningen van betrokkene.”

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij naar aanleiding van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet van 3 januari 2014 medische stukken voorlegde waaruit blijkt dat zij zich ten tijde van deze aanvraag beriep op medische problemen betreffende haar rechtersvoet - waarbij zij reeds een amputatie van een teen onderging - en op een depressie. Zij werd behandeld door middel van opvolging van het aangepast orthopedisch schoeisel en door middel van medicatie, meer bepaald vermeldt het standaard medisch getuigschrift van 5 november 2013 tramadol, paracetamol, expila en sipralaxa. Het standaard medisch getuigschrift van 3 juni 2014 maakt bij de opsomming van medicatie melding van tramadol, paracetamol, sipralaxa en alprazolam.

De Raad dient echter vast te stellen dat uit het standaard medisch getuigschrift van 30 juni 2015, dat werd gevoegd aan de aanvraag van 28 juli 2015, blijkt dat de verzoekende partij ten tijde van deze aanvraag daarnaast ook lijdt aan artrose aan de linkerschouder en dat zij wordt behandeld met het medicijn mirtazipine, naast de behandeling met tramadol, paracetamol, sipralaxa en alprazolam en het

aangepast schoeisel. Uit de medische voorgeschiedenis die in dit getuigschrift wordt verduidelijkt blijkt dat in 2014 een nieuwe amputatie aan de voet heeft plaatsgevonden. Daarnaast vermeldt ook het standaard medisch getuigschrift van 5 juni 2015 onder "*medicamenteuze behandeling*" het medicijn mirtazipine.

Het komt de Raad niet toe zelf te oordelen over deze nieuwe medische elementen, namelijk de vermelding van een nieuwe aandoening - artrose - in de meest recente aanvraag, de vermelding van een nieuw medicijn dat deel uitmaakt van de noodzakelijke medische behandeling, en het gegeven dat sinds de aanvraag van 3 januari 2014 een nieuwe amputatie aan de voet is gebeurd. Het komt de Raad voor dat de ambtenaar-geneesheer zich in zijn advies naar aanleiding van de aanvraag die tot de bestreden beslissing heeft geleid diende te buigen over alle geattesteerde medische elementen, met name de aangehaalde aandoeningen en behandelingen, en dat hij niet op kennelijk redelijke en zorgvuldige wijze kon oordelen dat "*Uit deze medisch getuigschriften blijkt dat het nog steeds dezelfde aandoening van betrokkene betreft als de pathologie in de medische attesten gevoegd bij de 9ter aanvraag d.d. 3/1/2014, waarvoor reeds een advies werd afgeleverd door collega dr. P. (...) op 6/2/2014. Op de standaard medische getuigschriften d.d. 30/6/2015 en 5/6/2015 wordt geen nieuwe pathologie vermeld. Het voorgelegde SMG bevestigt dus slechts de reeds eerder aangehaalde aandoeningen van betrokkene.*"

De verzoekende partij wijst er in haar verzoekschrift terecht op dat de ambtenaar-geneesheer niet kon stellen dat er geen nieuwe pathologie wordt vermeld, dat er sprake is van extra soorten medicatie en dat uit de medische voorgeschiedenis een intensieve medische behandeling blijkt, zodat vaststaat dat de ambtenaar-geneesheer geen rekening heeft gehouden met de gevoegde stukken. Immers, de Raad kan enkel vaststellen dat pas voor het eerst in de stukken gevoegd aan de aanvraag van 28 juli 2015 sprake is van artrose aan de linkerschouder, van het medicijn mirtazipine en van een nieuwe amputatie, elementen die het voorwerp dienden uit te maken van een zorgvuldig onderzoek van de ambtenaar-geneesheer in het kader van de voorwaarden van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

De verwerende partij kan gelet op het voorgaande in haar nota met opmerkingen niet ernstig voorhouden dat "*het om dezelfde aandoening gaat*" en dat "*die aandoeningen het voorwerp uitmaakten van het advies d.d. 6 februari 2014 van de ambtenaar-geneesheer*", nu er ten tijde van die aanvraag geen sprake was van artrose aan de linkerschouder.

Nu vast staat dat het advies van de ambtenaar-geneesheer van 6 augustus 2015 met een gebrek is behept, dient de bestreden beslissing die op dit advies steunt en waarvan dit advies integraal deel uitmaakt te worden vernietigd. Immers is dit advies, gelet op het bepaalde in artikel 9ter van de vreemdelingenwet en zoals hoger uiteengezet beslissend voor het onontvankelijk verklaren van de aanvraag om machtiging tot verblijf van de verzoekende partijen.

De verzoekende partij voert terecht de schending aan van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en van de zorgvuldigheidsplicht.

Het enig middel is in de besproken mate gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden dienen deze niet onderzocht te worden (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 augustus 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien mei tweeduizend zestien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. BEELEN